

NAGYTEMPLOMI

2011. október 30.

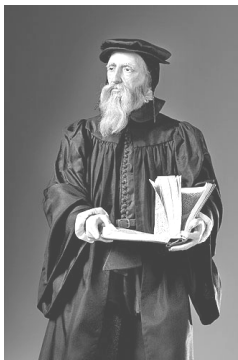
REFORMÁCIÓ

HÍRLEVÉL

XI.
ÉVFOLYAM
V. SZÁM

Reformációra

A szavak, az érzelmek, a gondolatok kiüresednek, ha nem értjük őket. Így van ez a reformációval is. Mit is jelent e szó? Miért fontos az értelmet, az értelmeket helyén kezelni? Az öreg kínai bölcs Kun-fu Cse (Konfuciusz... latin átírásban) amikor megkérdezték, hogy miként kell vezetni az államot, mondotta volt: "Minden a szavak helyes használatán múlik."

Ősi mondás: "A bátor csak egyszer hal meg, a gyáva minden nap." Tapasztalhatjuk ezt saját életünkben, amikor körülöttünk nincsen rendben semmi, amikor családok bomlanak fel, amikor gyerekek maradnak árván, amikor lányainkból piaci terméket gyárt a világ. Mert drága testvérek, tetszik, nem tetszik: ez van. Akik elhazudják a nyilvánvalót, azok pedig buták, avagy alja-

Amikor az örök Egyház közemberek számára is láthatóan megromlott, Isten előállított egy embert, aki erre figyelmeztetett. Éppen úgy, mint annak idején Illés prófétát, akiről nem tudjuk hogyan és miként, de a romlott Izráelnek megjelent.

Amikor baj van, akkor az Ég mindig küldi a maga emberét a dolgok, szavak, érzelmek rendbetételére. Innen üzen nekünk Konfuciusz, hogy ne csak érezzük a szükségét, hanem értsük is meg dolgaink helyes útját. Hiszen nem csak az államot kell rendbe tenni, hanem magunkat, a közösséget, a világ dolgait.

Kérdezhetné valaki, hogy minek akartok itt most ti rendbe tenni bármit is? Mit rendeztek, miért vagytok ily izgágák, miért gondoljátok, hogy majd ti tudtok valamit tenni ezzel? Miért nem maradtok csendben és fogadjátok el a status quo-t?

sok.

Ezért kell megértsük a reformáció lényegét. Szétnézünk és látjuk, hacsak nem csapjuk be magunkat, hogy tényleg hibádzik valami. Ekkor feljöhetnek kétségeink, hogy mire vagyunk hivatottak, mit kell tegyünk. Mindössze meg kell értsük Isten szavát. Nem az 'idők szavát', hanem Istenét. Alakuljunk vissza (re-formálódjunk) a tiszta gyermeki rácsodálkozás lehetőségére, játsszuk a játékot gyermeki komolysággal és méltósággal, hogy rászolgáljunk az égi Hagyatékra.

Nem kis dolog ez, meg kell hagyni. Nem kis felelősség. Mi, akik tudjuk, mennyi minden gátol és mily magasztos lehetőségeink vannak, mennyi kegyelmet és hálaadást élhettünk meg, nekünk tudnunk és élnünk kell értelmünk, erőnk, szívünk és lelkünk sürgetésével, hogy Isten országát nyilvánvalóvá tegyük.

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

TARTALOM

Konfirmandusok találkozója	2
Nincs miért aggódnunk	4
Reformációról	5
Gyereksarok	6
Fiatalon Krisztussal	8
Egy XX. századi krónikás	9
Jazz a Nagytemplomban	10
Cursillo	11
UTÓREZGÉS	11

Új lépcső az Isten házába

A ceglédi református Nagytemplomban az épület felszentelésének 140. évfordulójára emlékeztek és felszentelték az új lépcsőt, valamint hálaadó Istentisztelet tartottak október 2-án vasárnap. Igei szolgálatot végzett: dr. Gaál Botond a Debreceni Református Hittudományi Egyetem professzora, az MTA doktora, dr. Zsengellér József, a Károly Gáspár Református Egyetem professzora, a Hittudományi Kar Dékánja és Barta Károly lelkipásztor, a Délpesti Református Egyházmegye főjegyzője.

A lépcsőszenteléskor alkalomhoz illően felcsendült az ősi 122. zsoltár, amely nem más, mint a Grádicsok éneke. Dr. Gaál Botond igehirdetésében az Ószövetségi Szentírásból idézte az eseményt, amikor

(Folytatás a(z) 12. oldalon)

Itt. Közösségben. Együtt.

Vissza kell alakuljunk az ítélet előtti és egyben megértő felfogásra (fel-fogás - tehát Istenbe kapaszkodás!), ahol ismét megjeljük a teremtet világ szentségét, tisztaságát. Mielőtt megőrizhetnénk, előtte meg kell leljük. Ki-ki saját magában, saját magával, megeléven a békét az Úrban.

Hogy ez harccal jár? Igen. Hogy bizonyos szelidséget követel? Igen. De aki a tisztaságot megtalálja szívében az látja az Istent.

Mert: Boldogok a reformátorok, hiszen nemcsak látják Őt és öröklük a földet, hanem elszenvedik a küzdelmet és tudják miért harcolnak. Ez fűtötte nemcsak Luthert és Kálvint, Sztárait és Károlit, hanem magát az Úr Jézus Krisztust is.

Csendes munkával, szívbeli örömmel, békés bizonyossággal.

Ora et labora!

Erről a feladatról beszél Weöres Sándor is a maga módján:

Öröklétet dalodnak emlékezet nem adhat.

Ne folyton-változótól reméld a dicsőséget: bár csillog, néki sincsen, hát honnan adna néked? Dalod az öröklétből tán egy üszköt lobogtat s aki feléje fordul, egy percig benne éghet.

Az okosak ajánlják: legyen egyéniséged.

Jó; de ha többre vágyol, legyél egyén-fölötti: vedd le nagy-költéséged, ormótlan sárcipődet, szolgálj a génusznak, add néki emberséged, mely pont és végtelenség: akkora, mint a többi.

Fogd el a lélek árján fénylő forró igét:

táplálnak, melengetnek valahány világévet s a te múlt dalodba csak vendégségbe járnak, a sorsuk örökelet, mint sorsod örökelet, társukként megölelnek és megint messze szállnak.

Kirsch Attila Levente

A KONFIRMANDUSOK JUBILEUMI TALÁLKOZÓJÁT

idén **december 4.-én** rendezzük meg. Ez mindig egy kedves alkalom a találkozásra, hiszen maga a konfirmálás sok-sok élményt juttat az eszünkbe. Azok a testvéreink, akik idén kerek évfordulóra emlékezhetnek, jöjjenek el, hogy együtt tehessük ezt meg. A **2001-es év**, **1991-es év**, **1981-es év**, **1971-es év** konfirmandusai 10 éves évfordulókat ünnepelnek, az **1966-os** évtől kezdődően pedig 5 évente emlékezünk vissza. Tehát az **1966-os év**, az **1961-es év**, az **1956-os év** és az **1951-es év** konfirmandusait is köszöntjük. Ahogyan azt az elmúlt években is gyakoroltuk, az **1949-es évben és az azt megelőző években** konfirmáltakat egyaránt köszöntjük és hívjuk, hogy emlékezzenek meg velünk együtt.

A december 4-i vasárnap délelőtti Istentiszteleten egy közös áldás után mindenki egy emléklapot vehet át, majd azt követően egy szeretetvendégségben beszélgethetünk egymással a Gyülekezeti Házunkban. Itt—ahogy azt már korábban is megtettük—kiállítást rendezünk azokból a régi emléklapokból, fényképekből, amelyeket a lelkészi hivatalba eljuttatnak és bemutatásához hozzájárulnak. Ezért kérünk mindenkit, hogy ha saját magát az újságunkban megjelent névsorban megtalálja, vagy megtalál az ismerőseiből valakit, akkor jelezze nekünk, illetve azoknak akiket ismer. Szeretnénk, ha minél többen tudnának eljönni erre az alkalomra. Nagy segítség lehet, ha valaki emlékezik az évfolyamára, azokra akikkel együtt konfirmált, és segít nekünk telefonon, vagy személyesen megkeresni őket. Így biztos, hogy jobban értesülnek az eseményről. Az elkövetkező időszak kiemelt egyházi eseménye lesz az adventben a konfirmandusok találkozója. Ha valakinek a birtokában van valamilyen régi irat, ami a konfirmációját, vagy valamelyik felmenőjének a konfirmációját igazolja, és szívesen megmutatja, kérjük azt is jelezze.

Ha valakinek véletlenül az Istentiszteleten nem olvassuk fel a nevét, de eljött, mert kerek évfordulót ünnepel, kérjük ott a helyszínen jelezze, hogy részt vesz az ünnepen, és számára is elkészítjük még a szeretetvendégség alatt az emléklapot, és kérjük, hogy az Úr asztala körüli közös áldásra is jöjjön ki velünk az Istentisztelet alatt. Sokan vannak akik nem fogják magukat az alábbi listán megtalálni. Ez a névsor csak a Nagytemplomban konfirmáltak neveit tartalmazza. De azokat is szeretnénk köszönteni, akik ugyan nem Cegléden, vagy nem a Nagytemplomban, de a fent jelzett kerek évfordulók alkalmával konfirmáltak, és gyülekezetünkbe járnak. Őket is kérjük, jelezzenek elérhetőségeinken. Weboldalunkon is találunk információkat.

Hánka Levente

**2001. évben konfirmáltak
névsora**

Ács Ágnes 1975.05.10.

Ács Magdolna 1967.06.21.

Bieber Anita 1986.11.17.

Bozsik Anikó 1976.04.21.

Cs. Nagy Attila 1985.03.11.

Csákány Beáta 1987.04.29.

Dr. Kispéter Zsolt 1958.03.19.	Győr Krisztina	Tamás Edina 1967.12.09.	Halmi József 1956.06.17.
Drescher Krisztina	Kádas Krsztián	Újszászy Irén 1968.10.08.	Herczeg Károly 1951.03.10.
1984.11.25.	Károlyi Lajos 1977.07.20.	Wéber Márton 1968.02.02.	Herczeg Lidia 1952.11.25.
Etédi Márta 1965.03.19.	Kis Erzsébet 1977.11.03.		Kaucsik Mária 1951.10.10.
Farka Tímea 1985.06.15.	Kiss Balázs	1971. évben konfirmáltak	Lázár József 1953.03.26.
Farkas Mihály 1988.04.24.	Kiss Katalin	névsora	Miskolczi Tibor 1954.07.29.
Fleischmann Krisztina	Korondi Áron 1978.06.25.	Borsos Kálmán 1957.02.27.	Mód Vilmos 1953.12.29.
1974.04.20.	Kovács Ildikó 1977.08.31.	Crina Györgyi 1958.01.28.	Mohács Eszter 1953.08.13.
Földi Anita 1987.03.06.	Körsztös Ágnes 1956.09.30.	Darányi Mária 1959.04.30.	Monori Irén 1952.12.07.
Földi László 1988.03.06.	Lévai Györgyi 1977.11.11.	Ecseri Károly 1959.09.01.	Nádházi Éva 1954.02.05.
Gyura Anikó 1988.10.05.	Lizik Zoltán 1978.04.02.	Farkas Ildikó 1959.01.15.	Nádházi Katalin 1952.12.23.
Halmi Anikó 1988.09.09.	Molnár János 1970.01.30.	Hodany Klára 1958.05.23.	Nádházi Lajos 1952.06.08.
Hamar Judit 1988.04.07.	Nagy Edit 1977.10.30.	Katona Erzsébet 1959.07.25.	Nyúzó Katalin 1951.11.01.
Herczeg Ildikó 1988.03.10.	Negyedi Edit 1971.01.16.	Katona Éva 1960.08.05.	Ócsai Gábor 1954.02.08.
Horgas Anita 1988.01.21.	Német Jánosné (Horváth Er-	Kovács Andrea 1958.11.02.	Pánczél Mihály 1953.10.20.
Juhász Ildikó 1987.11.01.	zsébet) 1955.04.09.	Kovács Klára 1958.06.17.	Poroszkai Edit Mária
Juhász János 1983.08.20.	Orosz Andrea	Major Mária 1958.01.25.	1946.09.04.
Juhász László 1987.10.06.	Sárik Andrea	Nyujtó Benő 1958.11.27.	Pusztay Klára 1953.06.07.
Jurászik Gyöngyvér	Szalisznyó István 1977.03.06.	Nyúzó István 1958.02.11.	Pusztay Márta 1952.02.09.
1977.05.06.	Szanyi Lajosné (Túri Ilona)	Papp György 1958.07.02.	Reggel Katalin 1953.04.23.
Korondi Sándor 1966.02.06.	1967.04.27.	Patacai Juliánna 1958.01.16.	Szabó Irén 1953.06.11.
Korondiné Pál Adél	Turi Szilvia	Sila Juliánna 1958.07.28.	Szalisznyó Ilona 1953.08.09.
1971.01.10.	Varga Attila 1966.04.28.	Szabó Erzsébet 1958.11.02.	Szeke Júlianna 1954.07.02.
Lepsényi Gábor 1987.11.22.	Vasas Mónika 1978.05.11.	Szalisznyó Ágnes 1958.01.26.	Varga Irén 1952.12.07.
Molnár Nikolett 1986.02.11.	Veres Dóra 1978.05.14.	Szántai Gabriella 1958.06.04.	
Mótyán Gergő 1987.09.10.		Szeri Mihály 1955.01.29.	1961. évben konfirmáltak
Őze Lászlóné (Deák Anita)	1981. évben konfirmáltak	Tiszavölgyi Sarolta	névsora
1978.04.24.	névsora	1958.04.17.	Bálint Éva 1948.03.06.
Podrácky Zoltán 1986.12.17.	Baki Ferenc 1967.11.20.	Tóth István 1958.07.09.	Bálint Imre 1947.11.16.
Silye Réka 1987.06.20.	Balogh Ágnes 1967.11.03.	Tóth Margit 1958.04.20.	Barabási Edit 1947.02.13.
Szabó Csilla 1975.09.19.	Balogh György 1968.06.29.	Túri Éva 1958.11.11.	Bíró János 1949.04.16.
Szebeni Szilvia 1987.04.05.	Bartucz János 1967.06.18.	Újszászi Katalin 1958.10.05.	Bodó Teréc 1947.06.14.
Szemerédi Szilvia 1987.10.24.	Cseh László 1968.11.26.	Varga László 1956.01.08.	Darányi Géza 1948.04.15.
Szlovák Beáta 1987.07.08.	Csendes Csaba 1968.08.02.	Veres István 1958.06.28.	Darányi Júlia 1943.05.01.
Takács Benő 1973.08.25.	Gregus Ferenc 1968.05.21.	Vígh Árpád 1959.01.13.	Deli Ferenc 1947.04.26.
Tóth Ferenc 1987.09.03.	Hajas István 1967.12.03.		Dobos Annamária 1948.09.25.
Tóth Orsolya 1987.07.23.	Halmi Rózsa 1968.01.15.	1966. évben konfirmáltak	Dombi Éva 1949.07.19.
Udvari Ildikó 1974.12.29.	Hegedűs Csaba 1968.06.08.	névsora	Éles István 1947.10.02.
Varga Katalin 1987.05.07.	Kásik Nándor 1968.04.21.	Balogh Sándor 1952.11.29.	Éliás László 1947.10.17.
Varga Kitty 1986.06.14.	Kaszonyi Zsuzsa 1968.03.07.	Barna Ilona 1954.06.10.	Farkas Rozália 1948.06.24.
Virág István 1987.10.25.	Klément György 1968.01.06.	Beér Csilla 1955.04.17.	Farkas Sándor 1946.06.15.
Zarnóczki Péter 1986.10.31.	Márkus Imre 1968.07.25.	Bellér László 1953.09.21.	Fehér Gabriella 1947.09.28.
Zila Norbert 1987.10.19.	Mészáros Ágnes 1968.02.17.	Bíró Marietta 1952.10.22.	Fodor Miklós 1949.02.24.
	Mészáros Mária 1968.06.01.	Bóne Mária Erzsébet	Füle Zsigmond 1947.11.09.
	Osváth Aranka 1967.11.10.	1954.01.04.	Gál János 1948.02.28.
1991. évben konfirmáltak	Plutzer Csaba 1970.08.05.	Cziczéri László 1954.05.28.	Hercegh Mária Sarolta
névsora	Plutzer Tamás 1968.08.11.	Csedes Zsuzsanna 1954.04.21.	1948.02.05.
Ballik Mária 1968.09.23.	Sila Ildikó 1968.06.14.	Darányi Miklós 1953.09.21.	Holló László 1948.01.03.
Batka Gábor 1978.03.17.	Szabó Teréz 1952.12.11.	Ecseri Mária 1952.05.03.	Jaczina Imre 1948.03.17.
Bóbis Katalin 1978.02.08.	Száútai Pirooska 1968.01.08.	Füle Edit 1953.09.02.	Juhász Eszter 1943.09.20.
Bódi Mariann	Szendrei István 1967.09.12.	Györe Éva 1953.12.24.	Juhász Sándor 1946.01.31.
Füle Krisztina			

Kernács Katalin 1948.11.27.	Ecseri Imre 1942.09.29.	Németh Ilona 1940.03.04.	Füle Erzsébet 1937.02.15.
Klément János 1946.03.23.	Fehér József 1943.05.09.	Nyujtó Teréz 1943.04.09.	Gombos Márta 1937.12.29.
Kovács László 1948.09.02.	Füle Lóránt 1942.10.11.	Osváth Mária 1939.11.06.	Győr János 1936.10.27.
Macsinga László 1949.01.07.	Füle István 1942.08.31.	Palásti Katalin 1943.02.24.	Halász Klára 1937.01.04.
Milus Mária 1948.05.07.	Füle Pál 1944.01.09.	Pap Éva 1943.08.28.	Hartyáni Judit 1937.08.20.
Nagy Zsuzsanna 1948.09.13.	Halmi Pál 1942.08.26.	Pákozdi Izabella 1943.05.03.	2Herceg Ilona 1937.06.04.
Orgoványi György 1948- .11.19.	Horváth Attila 1943.10.23.	Pálincás Erzsébet 1937.12.23.	Hupka Ambrus 1936.07.25.
Palotai Ferenc 1947.08.04.	Józsa László 1943.05.23.	Povázssai Rózsa 1943.09.28.	Iványos Erzsébet 1937.04.21.
Palotai Mária 1948.06.19.	Kozma Tibor 1943.06.10.	Sütő Sára 1943.09.11.	Kállai Zoltán 1936.12.03.
Pataki Ferenc 1948.06.16.	Katona Sándor 1943.08.31.	Szalisznyó Kardin 1944.02.14.	Kántos Róza 1936.12.31.
Pólya Viktor 1948.07.19.	Mányoki István 1943.03.12.	Szalisznyó Mária 1943.02.18.	Kenéz János 1938.06.04.
Sági Ferenc 1948.03.12.	Monori János 1944.02.03.	Szalisznyó Anikó 1943.09.26.	Kökény Margit Éva 1937- .03.14.
Sági Zoltán 1947.03.12.	Németh János 1944.02.27.	Takács Éva 1942.11.03.	Kőmíves Róza 1936.03.12.
Szalisznyó Erzsébet 1948- .05.09.	Nyári László 1944.02.10.	Várkonyi Katalin 1943.03.25.	Máté Gyula 1937.05.28.
Szalkai Ágnes 1947.07.18.	Száraz Mihály 1929.06.20.	Veres Korda 1943.02.14.	Miskolczi Sarolta 1936.04.27.
Szegedi László 1947.01.19.	Szedlák Mihály 1944.03.07.	Zila Ilona 1943.11.09.	Nagy Tibor 1937.10.16.
Szekeres Erzsébet 1949.08.21.	Varga Imre 1944.05.10.	Zsoldos Éva 1944.07.30.	Nagygyőr László 1937.02.09.
Tóth Julianna 1948.09.17.	Varga Miklós 1942.10.13.		Németh Karolin 1937.03.05.
Újszászi Erzsébet 1944.07.18.	Vass István 1943.10.02.	1951. évben konfirmáltak	Pál Teréz 1936.09.30.
Varga István 1947.04.28.	Asztalos Éva 1942.03.20.	névsora	Pánczél Teréz 1936.02.05.
Varga Sarolta 1948.03.25.	Bába Eszter 1943.05.11.	A. Farkas Katalin 1937.01.24.	Peszeki Mária 1938.07.21.
Virág György 1949.07.19.	Bába Juliánna 1942.10.02.	Asztalo Irén 1935.12.20.	Pintér Nándor 1937.04.08.
Zsemlye Éva 1948.08.25.	Bán Teréz 1942.12.31.	B. Farkas Katalin 1938.05.28.	Soltész Ferenc 1935.10.30.
Zsengellér János 1948.03.01.	Fehér Erzsébet 1942.02.12.	Bende Eszter 1937.12.11.	Száraz Lásza 1935.09.21.
	Gábor Mária Katalin 1943- .06.25.	Bíró György 1937.05.21.	Szelecki Lajos 1937.04.26.
	Gyányi Piroska 1943.02.06.	Bogdán Katalin 1937.10.25.	Szepesi Hajnalka 1937.09.30.
1956. évben konfirmáltak	Holló Ilona 1943.05.12.	Bognár Mária 1936.06.22.	Takács Béla 1938.06.16.
névsora	Kiss Etelka 1941.06.18.	Bóka Pál 1937.07.24.	Tauber Gizella 1936.11.11.
Balogh László 1943.10.30.	B. Kiss Júlia 1943.05.18.	Cseh Barbolá 1938.01.18.	Tolnai Rozália 1936.02.12.
Bendő Ferenc 1942.04.14.	Kmetyő Mária 1943.03.11.	Csizmadia János 1936.01.30.	Varga Vilma 1938.07.17.
Besenyey György 1943.09.10.	Kovács Ilona 1944.02.29.	Deák Attila 1938.10.05.	Váróczi Judit Éva 1937.01.02.
Bíró Ferenc 1943.04.27.	Kósik Julánna 1943.06.19.	Deák Ferenc 1937.09.08.	Végh Ilona 1937.06.03.
Bíró Tamás 1943.09.24.	Mányoki Éva 1940.08.21.	Dudás Katalin 1937.12.27.	Zilah Mihály 1931.12.17.
Cseh László 1943.04.10.	Máté Edit 1941.10.31.	Farkas Ilona 1938.12.24.	Zsengellér Jolán 1936.03.15.
Csoknyai László 1943.12.01.	Milus Erzsébet 1943.05.07.	Farkas Judit 1937.08.20.	
		Füle Edit 1937.08.20.	

Nincs miért aggódnunk!

Mi nők sokat aggódunk. Aggódunk gyermekeinkért, férjünkért, szüleinkért, barátainkért, egzisztenciánkért, ... - ki tudja még mi mindenért. Aggodalmainkat időnként másokkal is megosztjuk és jobb esetben a következő mondatot kapjuk megnyugtatósul: „Ne aggódj, hidd, el minden megoldódik...” Persze ettől problémáink mélyén mi még nem leszünk boldogabbak.

Pedig milyen óriási igazságot rejt ez a rövid mondat. Valóban el kell engedni minden aggodal-

munkat, és teljes szívvel, őszinte gyermeki bizalommal imádságban fordulni Istenhez. Ha nincs elég hitünk, ha nem merjük, nem tudjuk ezt megtenni, akkor marad a bizonytalanság a kínzó, önmarcangoló, kétségek közötti vergődés. A kétségbe esés, kételkedés, félelem, mind távol tartanak minket attól a békés, nyugodt kiteljesedéstől, amit az Istennel való egységben élhetünk meg.

Valóban nem egyszerű az élet, nem várhatjuk karba tett kézzel, hogy a dolgok csak úgy maguktól

megoldódjanak, de imádságban Isten kezébe tehetjük problémáinkat és kérhetünk útmutatást azok megoldására. Nekünk hívó keresztyén embereknek van Megváltónk! Van imádságot meghallgató Istenünk! Van Bibliánk! Van hitünk és van üdvbizonyosságunk! Van fülünk a hallásra és van szemünk a látásra.

Nincs miért aggódnunk...

Szeretettel ajánlom a Testvéreknek a következő verset megerősítés képen.

Dékány Éva

AGGÓDÓ SZÍV

(Dévényi Erika)

(Linda Dillow: Akinél a szív lecsendesül című könyvét felhasználva)

Az aggodalom olyan, mint a hintaszék
Csak indulsz, de az út végére sosem érsz.
S míg a hintaszékben legalább tiéd a nyugalom
Addig békéd elvesz, szorítja az aggodalom.

Hiába félted a gyermeked, hogy rossz útra lép,
Nem aggodalmad óvja az útkereszteződést.
Remegő kézzel engeded, el az útra kelőt
Pedig nem a félelmed mi megvédi őt.

Aggódva nézed a viharfelhőket,
Pedig az nem védi meg óvó tetődet.
Hiába kerülöd így az ördög tüzét
Az aggodalom nem olt, csak belülről tép.

Az aggodalom szilánkjai összerakódnak

A ma terhével egységet alkotnak.
S kész lesz egy olyan hatalmas teher
Amelyet szíved már nem bírhat el.

Nem tudod mit hoz a jövő, mi az, mit kapsz
Hisz emberi léted erre nem adhat választ.
S ha aggódsz, mert azt féled, rossz lesz élted
Csak azért lehet, mert kevés a hited.

Legyen előtted Péter példája
Az aggodalom őt is megtalálta.
Amint a vízen hitét kezdte feledni
Tanító példaként elkezdett süllyedni.

Isten ígéje válaszol neked
Megnyugtat téged, ha hüen figyeled.
Azt mondja ne aggódj a holnapért
A holnap majd aggódik magáért.

Az égi madarak sem vetnek, aratnak
Mégis az Úr kegyelmében laknak.
A mezei liliomok sem varnak ruhákat
Az Úr akaratából mégis pompáznak.

Ne akarj már akkor átkelni a hídon
Amikor még nem is tudsz a folyóról
S ha már látod a folyót, akkor se félj
Isten szárnyakat adna, ha leesnél.

Hited legyen ernyő, de ne te dönts el
Hogy esőtől vagy naptól védjen
Isten teremttette az esőt és a napot
Áldásként adja neked mit alkotott.

Életünk minden holnapja előbb Istennel találkozik
Tudd, hogy az Úr szeret téged, ne aggódjon a szív
Hidd, hogy az utadat mindig a béke vigyázza
Melyen a pásztor elöl megy, s a bárányok utána.

Néhány gondolat a reformációról

Újra elérkeztünk kedves ünnepünkhöz, a reformációhoz, hogy méltóképpen emlékezzünk meg a nagy elődokról és Egyházunk születéséről. A reformációban a reform szó rejtőzik, ami újítást jelent, míg a reformáció a megújulás mozgalmát jelenti. Megújulásra természetesen mindig szükség van, hiszen emberi természetünkben adódóan hajlamosak vagyunk az elkényelmesedésre és az önkritika elhagyására és még inkább igaz ez az emberekből felépülő szervezetekre. A megújulás alapja pedig a kérdésfelvetés, az elfogadott vagy megszokott

összefüggések megkérdőjelezése. Természetesen nem mindegy, hogy miért tesszük fel ezeket a kérdéseket, mi vezet bennünket a megújulásban és megújításban. Ha a Szentlélek vezet bennünket, akkor a megújulás szándéka Isten felé visz, de ha az ő-emberünk saját magának mércét állítva akar reformálni, akkor könnyen rosszra fordulhat a jó szándékú kezdeményezés is. A megújuláshoz őszinte párbeszéd kell. Amikor Luther 1517-ben kifüggesztette tételeit, akkor az őszinte párbeszéd igénye hajtotta, hiszen hiába próbálta feszítő kérdé-

seit a megfelelő fórumokon tisztázni. A megújulás igényét egymás gondolatainak megértése vihette el odáig, hogy a reformáció során egy társadalmi szintű mozgalom bontakozhasson ki. A megújuláshoz nem elegendő a kritika, a megújuláshoz építeni kell. Ez Kálvin szellemi örökségének fő mondanivalója számomra. Kálvin egész életében épített és nem állt meg a kérdések felvetésénél, vagy az éppen működő egyházi szervezetek kritikájánál. A mi életünknek és keresztény létünknek is erről a megújulásról kell szólnia, hiszen több mint kétezer év építkezésével a hátunk mögött sem mondhatjuk el, hogy megérkeztünk, végeztünk, minden kérdésre megadtuk a választ. A reformáció örök, mint ahogy bűneink is örök kísérőink életünk során. A megújulás igénye szinte folyamatos a Bibliában. Izráel népe folyamatosan próbál megújulni, próféták és királyok próbálnak kérdéseikkel és munkájukkal visszatérni Istenhez, lenyelve az eltévelyedéseket. Jób könyve az embernek az Istennel való kapcsolatát feszegeti, ahol Jób nézeteit ütközteti barátai elképzeléseivel. Vajon az Ószövetség nem a megújulások sorozatáról szól? Az Evangéliumok nem a megújulás lehetőségét mutatják be? Jézus nem állt meg a kérdések felvetésénél, hanem válaszokat adott a kérdezőknek. Pál apostol az építésnek szentelte egész keresztyén életét. A mi Egyházunk öröksége tehát a megújulás és az építés, emberként és gyülekezetként egyaránt. Tegyük fel egymásnak kérdéseket, adjunk lehetőséget az őszinte beszélgetésekre, mert különben elakadunk törekvéseinkben. Ha pedig sikerül egymásban megtalálni a Szentlélek szikráját, az elszánást a jobbításra, akkor dolgozzunk együtt. Építsünk. Mert ez a feladatunk, hogy Krisztus testeként egymásra találjunk, megnyíljunk és használjuk képességeinket.

Mindenki a maga módján. Ahogyan Eszter megmentti a zsidókat a kiirtástól, mert megtette amire lehetőséget adott az Isten. Persze mi nem vagyunk királyok vagy királynők, de mindannyiunknak van adománya, tehetsége, tudása, tapasztalata, amit egymás és a gyülekezet építésére, jobbítására felhasználhatunk. Sokszor jelentéktelen dolgok az események csodálatos láncolatát indítják el, ezért soha ne becsljük le lehetőségeinket, hogy a kis dolgokat is megcselekedjük.

A presbiterválasztás kiváló alkalom arra, hogy Kálvin egyházépítő munkáját felidézzük, hiszen ő vezette be az Újszövetségre alapozva a lelkészek mellett álló presbiteri rendszert. Kálvin az Istenre alapozza az Egyházat, ahol a tisztségviselőket megválasztják. Ahogy a gyülekezet tagjai nem állnak egymás felett, úgy az egyes gyülekezetek is egyforma jogokkal rendelkeznek. A látható Egyház mi vagyunk bizony: a hívek összessége, akik felvették a keresztséget és rendszeresen Úrvacsorával élnek. Az Egyház irányítását az igehirdetők és a presbiterek végzik, ahol a presbitérium az Egyház ügyeinek intézése mellett, az egyházi fegyelem megsértésével szemben is fellép. Kálvin szigora egyházi ügyekben messze földön híres volt, de tanait a Szentírás elveire alapozta, és hogy saját szerepét az Ige és Krisztus mellett miként értékelte, jól mutatja szerénysége, hogy 1564-ben saját kérésének megfelelően, jeltelen sírba temették. Keresztyénekként bizony csak Istenre építhetünk mindannyian, hogy megújulásunk ébredés legyen, és ne csak ebben a világban.

Oláh Róbert

GYEREKSAROK

Válogatta: Reggel Dóra

A mély verem

Amíg János kisebb volt, egyedül nem járt kirándulni, de tizennégy éves korában már megengedték a szülei, mivel látták, mennyire szeret kóborolni a közeli erdőkben. Legjobban a késő őszi időt szerette, amikor avar borította az ösvényeket, és vékony hóréteget is láthatott már.

Egyszer azonban száraz levelekkel és hóval födött verembe zuhant. Nem ütötte meg magát, de lent volt a gödör fenekén, és a meredek oldalakon semmiképpen sem tudott kimászni belőle, mindig visszacsúszott.

- Jaj nekem, mit tegyek? Hiába kiabálok, nem hallja

ebben a némaságban senki.

Újra csak nekifogott a próbálkozásnak, de sikertelenül. A hangja is erőtlenséggel verődött vissza a verem oldaláról.

- Nem hallja senki... nem hallja senki... - gondolta egyre csüggedtebben, itt fagyok meg a mélyben, ha éjjel hideg lesz...

A mélyben... - erről valami hirtelen eszébe jutott. Hol is olvasta? A zsoltárokból... - talán még tudja is: „*Kiemelt engem a pusztulás verméből, a sárból és az iszapból, sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet*” (Zsoltár 40:3)

- Ha senki más, Isten meghallja a kiáltásomat – gondolta, összehúzta magát a verem mélyén, úgy

imádkozott, hogy végül el is aludt.

Alig derengett, fölriadt, hogy hol is van ő most? És újra kiáltozni kezdett, de csak a saját hangja verődött vissza a fülébe. – De mégsem! Mintha más hangokat is hallott volna, ezért tovább kiabált, ahogy a torkán kifért.

És nemsokára mintha fény villant volna, és egy arc jelent meg a verem szélén.

Szülei értesítették a rendőrséget, mentőosztagokat szerveztek, és így találtak rá.

- Apa, én igyekeztem kimászni, de nem sikerült, és a kiáltást se hallotta senki, de tudod, nagyon buzgón imádkoztam, és akkor valahogy megnyugodtam – suttogta apjához simulva.

- Nagyon megijedtünk, hogy hiába vártunk haza, de megtettük, amit megtehettünk, mi is imádkoztunk! És az vigasztalt egy kissé bennünket, hogy te sem esel kétségbe, bármilyen helyzetbe kerültél, mert hiszel a Megmentőben, és tudod, kihez kell kiáltanod!

Később, már az otthon melegében még arról is beszélgettek, hogy előfordul, hogy valaki egyszer csak ott találja magát a bűn szakadékában, és nem tud kijönni belőle, pedig igyekszik. Szükség lenne az Úr Jézusra, Ő a Szabadító, de talán nem is tudja, hogy hozzá kiálthatna. Akármilyen mélységből jön a könyörgés, Ő meghallja.

Mik azok a próbálkozások, amelyekkel az ember ki akar szabadulni valami mélységből? Templomba jár, adakozik... - de az nem szabadítja meg őt, sem másféle jó cselekedetek. Visszacúsúszik oda, ahonnan indult, aztán belefárad...

- Mint én, ezt tapasztaltam, pedig higgyétek el, mindig új elhatározással próbálkoztam.

De jobb, ha az ember abbahagyja a

próbálkozásokat, és hisz az Úr Jézusban.

Van szabadítónk!

Forrás: Zárba illő kulcs. Gyermektörténetek evangéliumi tanulságai. Evangéliumi Kiadó.

Válaszolj a következő kérdésekre egy szóval! (Segítségként a szavak kezdőbetűjét megadtam.)

Hol szeretett kóborolni János

Mibe zuhant bele?

Mi villant fel, amikor rátaláltak?

Mit csinált lent a mélyben?

Kit értesítettek a szülei?

Mit nem sikerült megtenni, miután lent volt a gödör fenekén?

Hol olvasta az ígét, ami eszébe jutott?

Mi jelent meg a verem szélén?

Ki hallotta meg a kiáltását?

Mit láthatott már vékonyan az erdőben késő ősszel?

e ☐ _ _ _ _ _

v ☐ _ _ _

f _ _ _

i _ _ _ ☐ _ _ _ _

r _ _ _ ☐ _ _ _ _

k ☐ _ _ _ _ _

zs _ _ _ ☐ _ _ _ _ _

a ☐ _ _ _

l _ _ _ _

h ☐ _ _ _ _ _

Olvasd össze a bekeretezett betűket! Írd le a vonalra a kapott szót!

Fiatalon egy közösségben Krisztussal!!

Az elmúlt napokban Hánka Levente megkért egy cikk megírására az ifjúsági csoportról. Mi is az ifjúsági csoport miért is fontos a fiatalok számára!! Persze én rögtön igent mondtam és mihelyt ez megtörtént már a félelem vett erőt rajtam!! Na, most én ezt, hogy fogom megírni, miről is írjak futott át többször is rajtam ez a szorongató gondolat! Sokat töprengtem, törtem a fejem miről is írjak! Amikor már feladni készültem a dolgot, gondoltam tartok magamban egy kis csendességet otthon a kis sötét szobámban. Egyszer csak a régi emlékek kezdtek ide-oda cikázni a fejemben! Előjöttek a régi barátaim képei, a kalandok és persze a gyerekkori szerelmek is..., ennél az emlékképnél hevesebben vert a szívem. Nem kellett sok idő és a fájó emlékek is hivatlanul törtek rám, ez már kevésbé volt olyan jó! Eszembe jutottak azok a magányos pillanatok, amikor egyedül érezvén magam, ide-oda csapódva és persze önmagam keresve sok hülyeséget csináltam! Túl sokat aminek idestova két éve lett vége! Volt benne kábítószér, bűnözés, bulik, alkoholizálás, verekedés, lányok és még sorolhatnám! De ami igazán bánt a mai napig is az az, ahogyan akkor bántam azokkal az emberekkel, akik szerettek! Akarva akaratlanul is bántottam őket!!! Majd szép lassan oda jutottam, hogy majdnem elveszítettem mindent, ami fontos volt számomra! Akiket barátoknak hittem, sokszor magamra hagytak, hisz ők is az akkori világ áldozatai voltak! Mára azonban sokkal több veszély leselkedik a fiatalokra, sőt, sokkal éretlenebben kerülnek ki a világ karmai közé! És ez a sok csapda nem csak a fiatalokra veszélyes. Veszélyes szüleikre, szüleinkre is! Ma a kísértőnek még több eszköze áll rendelkezésére arra, hogy magával ragadjon bennünket! Legújabb fegyvere a magány és az egymástól való elszigetelés (erre jó többek között a Facebook is) Be kell látnunk: egyre sikeresebb is! A statisztikák, amik napról napra jelennek meg, és licitálnak rá az előttük megjelenőre, mind azt mutatja, hogy családok ezrei szakadnak szét és egyre több gyermek, tinédzser marad egyedül csapódva ide-oda, elhagyatottan a világban! Anyák és apák éjjelnappal dolgoznak a minden napi fennmaradásért. Ahol ez a veszély nem fenyeget, ott az egzisztencia,

az életszínvonal fenntartása az, ami elragadja a szülőt (*elfeledve, hogy igazából mire is van szüksége gyermeküknek, ami fontos*)! A lényeg, hogy egyedül maradnak gyermekeik. Magukra hagyják őket úgy, hogy a gondoskodás és a szeretet álarca mögé bújva egy telefonnal, vagy valami 'ajándékkal' (*megvásárolják maguknak a 'nyugalmat'*) lekenyerezik szeretteiket. Nem veszik észre, hogy esetleg Petinek vagy Áginak többre lenne szüksége: figyelemre, megértésre, szeretetre. Arra, hogy elmondhassák fájdalmaikat, amit egy esetleges szerelmi csalódás okoz nekik, vagy egy örömet. Ha egy gyermek ilyen szándékkal fordul felénk sokszor azt a választ kapja: „Most túl fáradt vagyok”, „Nem érek rá, nekem dolgoznom kell, hogy megtudjam venni, amiért folyton nyaggatsz”. Jó kifogások, nem? (*Azonban előfordul, hogy ahol rendszerben a családi környezet a gyermek kerül olyan társaságba, hogy teljesen megváltozik és kifordul önmagából.*) Tudom, nem minden családra, nem minden szülőre vonatkozik, de csak álljunk meg egy pillanatra és nézzünk körbe, sétáljunk egyet a városban. Szombaton vagy péntek este! Már kora este részeg, bedrogozott fiatalokkal találkozni. Ezek a gyermekek magányosak, egyedül vannak! Ezt az egyedüllétet nem fizikai valójában kell érteni, hanem lelkileg! Úgy érzik, nincs kire támaszkodniuk (*pl. akikre felnéztek egy időben*), és a fent felsorolt példák egyikével találkozhatnak odahaza! A lelkükben ezzel a magányossággal lépnek ki a világba olyanok közé, akik hasonló ürességgel bolyonganak. Elveszett számukra a helyes ideál, példakép. Sebezhetővé és kiszolgáltatottá válnak a világ számára, ami a kezét dörzsölve várja őket! Boldogságukat keresve egy csomó hamis bálványt állítanak eléjük (*hamis ideálokat*), hogy a nagy szuper vállalatok megtömhessék zsebüket! Hallottam, hogy a mai fiatalok egyik példaképe a nemrég meghalt híresség, Amy Winehouse. Ugye nem kell ragoznom, milyen életet élt. Csodálkozunk tehát? Ilyen közegben vannak, amikor a legfogékonyabbak, a legsebezhetőbbek, és amikor a hátralevő életüket alapozhatják meg! Olyan környezetben, ahol sérült lélekkel egymásra támaszkodva bolyonganak. Ahol sokszor a barát csak addig barát, amed-

dig hasznát húzhat belőlünk, ahol az számít, kinek mi van. És ahol kirekesztve vannak azok, akik valamilyen hiányossággal szenvednek, akik nem felelnek meg a TRENDnek! Igen kedves olvasó, ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, akkor egyre inkább ez vesz körbe bennünket! Csak nézzünk körül...

Talán eszünkbe jut, hogy már nincs remény, hogy ezt nem lehet megállítani, talán így van.. Túl nagy a sötétség! Sokszor észre sem vesszük a veszélyt, csak amikor megtörténik a baj! Velem megtörtént a baj, bekövetkezett, amitől lelkem mélyén rettegtem! Azonban rájöttem van remény! Valaki megszólított, valaki tükröt tartott elém, valaki reményt adott! Az a valaki, aki azt tanította tanítványainak és a népnek „szeresd felebarátodat”, aki azt is tanította, hogy „tiszteld szüleid”. Aki szeretettel a szívében ment önként meghalni bűneinkért! Aki elfogad és olyannak szeret aki és ami vagy, és aki nem tesz szemrehányást és aki bármilyen bűnt is követél el, őszinte szerető karokkal vár szüntelen! Biztos kitaláltad már ki ő! Ő az a Fiú, akit Isten azért küldött, hogy meghalljon értünk:

„...mert Isten szeretet. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala."

János első levele 4:8-9

Jézus Krisztus meghalt, majd feltámadott, hogy reménységet adjon nekünk, hogy soha ne legyünk

egyedül! Ő most téged is hív és hívja ma is a fiatalokat egy közösségbe. Ez a közösség az Ifjúsági csoport! Jézus Krisztus ezt is mondta egyszer tanítványainak:

„Ahol ketten vagy hárman összejönnek a nevemben, ott vagyok köztük.” (Mt 18, 20)

Az Ifi kiváló alkalom arra, hogy Krisztussal egy közösségben lehessünk. Ezeken az alkalmakon megtapasztalhatjuk, nem vagyunk egyedül. Itt nem számít, ki vagy, nem számít honnan jöttél, szegény vagy, gazdag vagy. Sőt, az sem, milyen hibáid gyengeségeid vannak. Itt szeretet és megértés vár! Nem számít ki vagy valójában! Megnyugtatlak, Krisztusson kívül mindannyian 'tökéletlenek' leszünk. Olyan barátok várnak rád Krisztusban, akik megfogják majd a kezéd, ha szomorú vagy és együtt fognak örülni veled ha örömöd van! Hogy az elhangzott baráti szeretetnek új, mélyebb, hűségesebb tartalma lesz! És gyermekként, tinédzserként, közösen Krisztus teste lehetünk. És így lesz majd Ő mibennünk és mi Ő benne!!!

Jézus Krisztus ebben a percben is halk és szelíd hangon hív nyisd meg a szíved és meghallod hívását, üzenetét! Ő már akkor szeretett, amikor meg sem született és terve van veled...

Mire vársz, hát keress egy Ifit és kezdj új életet!!!

Víg Károly

Füle Lajos: Presbíterek

Kinek a lelke vágyik a fényre,
kinek kenyerre az Úr Igéje,
és kenyeréből másnak is szel,
az presbíter.

Kinek van szeme a más bajára,
kinek van füle a más jajára,
a tennivalóit így méri fel,
az presbíter.

Ki másnak vermét sohasem ássa,
aki keresztyét nem teszi másra,
a mások terhét így veszi fel,
az presbíter.

Kinek a templom kegyelem háza,
otthon van benne maga, családjá,
bár mindenütt az Úrra figyel,
az presbíter.

Aki hitét örömmel megvallja,
mind presbíter, bár nem az a rangja,
de kedves élet Isten előtt:
megáldja és megszenteli őt.

Egy XX. századi krónikás éneke

"Amit most elmondunk nem mese, valóság,
keresztyén embernek, hej, de nagy tanulság!
Igaz magyar lelkész, neve:Gulyás Lajos,
halálra ítélték, bitófán lett halott!"

Nagytiszteletű Hanka Levente hirdetéseiben elmondta, hogy november 4-én este 6 órakor a nagy-kőrösi főiskola Karácsony Sándor Irodalmi Színpada a gyülekezeti termünkben tart előadást. Akiről

"mesélünk": Gulyás Lajos, levéli református lelkész
Sokaknak talán ismeretlen ez 1956-os mártír neve, ezért gondoltam arra, hogy ebben a cikkemben most róla írok néhány sort.

Gulyás Lajos 1918. február 4-én született Felvidéken, puritán, de mégis öntudatos református és magyar szellemű családban. A tragédiák már fiatal-korában beárnyékolták életét, mert családját a rendszerek hol háborús bűnösnek, hol kuláknak nevez-

ték. Pápán végezte el a teológiát, lelkesi hivatását Balatonszepezden kezdte, majd Levélen 1948. májusától az elhurcolásáig folytatta. A Független Kisgazda Pártban politizált, majd 1947-ben megválasztották országgyűlési képviselőnek a tapolcai választókerületben. Megfogalmazása szerint 1948-ban "kirúgják onnét-másokkal együtt, miután ez időre nálunk is megvalósul a szovjet mintájú sztálini proletárdiktatúra".

Levéli naplójából tudhatunk életének utolsó éveiről, hónapjairól. Az utolsó bejegyzését 1956. december 19-én írta meg.

Az események mentében először a mosonmagyaróvári gyilkos sortűzben való részvétele volt nagy jelentőségű. 1956. október 26-án óvta, minden szavával nyugalomra, békességre intette az embereket. Akkor is, amikor a katonák kivezették az elfogott ÁVH-s tiszteket. Őrizetüket a katonák már a tömeg miatt nem tudták teljesíteni, így a feldühödött emberek prédáivá váltak. Ebben a kiélezett helyzetben is lelkesi hivatását gyakorolta. Próbált segítséget nyújtani a kiszolgáltatott embereknek, és erélyes fellépéssel igyekezett lecsillapítani a sortűz miatt sokkot kapott embereket.

Az államvédelem fegyveresei 1956. február 5-én a késő esti órákban tartóztatták le a levéli református lelkészt. Születésnapot ünnepeltek a család, meg a barátok. Az erélyes csengetésre Gabika, a felesége hiába bújtatta a konyhájuk alatti pincébe, a

vizsgálódó ávosok felfedezték a rejtőzködőt. Az utolsó szakasz a győri koncepció per volt, amellyel a vérbírók példát akartak statuálni. Megtorolni és megfélemlíteni a mosonmagyaróváriakat. A Gulyás család tragédiáját fokozták azzal, hogy Győrött 3 társával együtt, december 31-én hajnalban felakasztották. A lakosságon kívül felesége és 3 leánygyermek gyászolta. Ám a család tragédiája tovább folytatódott, mert az ítélet nemcsak halálról, de teljes vagyonelkobzásról is szólt. Elvitték az ingóságokat és a Gulyás családnak a lébenyi óvodában kellett meghúznia magát. A feleség soha nem tudta megbocsátani férjének azt, hogy nem menekült át a határon. Soha többé nem ment férjhez. Nevelte a gyermekeit és kereste a férje sírját, amit Sopronköhidán találtak meg a rendszerváltás után.

Számomra Gulyás Lajos élete példamutató. Nem csak azért, amit a kommunizmus idején tett: még az ellenségei felé is tudott feltétel nélküli szeretettel fordulni. Bármilyen nehéz időszakot is élt meg családjával együtt, mindvégig kitartott Isten mellett és még a halál sem riasztotta el. Érdemes eme '56-os mártírról még többet megtudnunk az előadás keretén belül.

Minden érdeklődőt nagyon sok szeretettel várunk!

Soli Deo Gloria!
Czékmány Szandra

Jazz a református Nagytemplomban

- Ilyen még nem volt, hogy három Ceglédre elszármazott művész az egykori tanintézményük direktora kérésére, életében először egy csapatot alkotva összeáll jazz koncertet adni s a hangverseny bevételét felajánlják a zeneiskola alapítványa javára. Köszönet érte **András Tamás** orgonistának, **Banai Szilárd** ütőhangszeresnek és **Szalay Gábor** gitárosnak.

De olyan sem volt, hogy a jazzmuzsika kedvelőinek megnyitja ajtaját a ceglédi református Nagytemplom s a padsorok megtelnek az érdeklődőkkel. A lehetőségért hála illeti nagytiszteletű **Hánka Leventét** – mondta a koncertre egybegyűlt nagyszámú közönségnek **Polgár -**

Szabó Zoltánné a ceglédi Erkel Ferenc Zeneiskola igazgatója.

A remek hangulatú koncert nagyszerű muzsikusi oly csodás összhangban játszották a darabokat, ki-magaslóan igényes szólókkal tarkítva, mintha évtizedek óta együtt játszanának. A nagy tetszést kiváltó darabok felölelték a jazz számtalan ágát s a műsorban jónéhány közismert gospel, valamint spirituálé is elhangzott, **András Tamás** kellemes, néha sztorizó konferálása mellett.

A majd' háromórás hangverseny zárszavában a házigazda, nagytiszteletű **Hánka Levente** egyszerű magyarázatát adta annak, hogy miként került a jazz a templomba: „A jazz, a rock, a gospel, de még a rap muzsikával is köszönhetjük az Urat. Isten nem a különféle zenei irányzatokra figyel, hanem arra, hogy azok a szívünkben éljenek és őszinték legyenek. Ez a hangverseny az Ő dicsőségét szolgálta s minden biznnyal eljutott Hozzá!”

Írta, fényképezte: **Kőhalmi Dezső**

Cursillo

Kedves Testvérek, Áldás Békesség!

Szeretnék nektek egy pár sorban mesélni a Cursillóról. Meglepetésként a keresztfiam íratott be engem. Ő már korábban részt vett ilyen alkalmon. Érdeklődtem, hogy miről lesz szó, hogyan készüljek? A válasz csak annyi volt: „Majd meglátod, jó lesz.”.

Elérkezett a nap, megérkeztem a nyárlőrinci Emmaus-házba. Tele izgalommal, várakozással. Megérkezésem után meglepetésemre a már ott lévő testvérek, ismeretlenül is nagy szeretettel fogadtak. Élükön Szabóné Katikával, a Cursillo vezetőjével. Később tudtam meg, hogy a Cursillo szervezését, a kanadai magyar testvérektől örököltük, akik meghonosították Magyarországon. Sokfelől érkező ember, sokféle lelki teherrel, útkereséssel érkezett. Debrecenből két lelkipásztor jött, csodálatos emberek. A „Hit, Remény és Szeretet” volt a programok, foglalkozások alapja.

A szolgálattelévő testvérek előadása, bizonyágtétele mind Jézus Krisztus jelenlétéről és megtapasztalásáról szólt. A témazáró megbeszélések jókedvűen teltek a csoporttársakkal. Minden alkalommal megerősítettek abban a

hitben, hogy ezt az utat kell választani. A közös imádságok, beszélgetések és a lelkipásztorok emberi viselkedése teljesen feloldotta a kételyeket, amivel érkezünk. A Cursillon döböntem rá, hogy a lelkemben hordozott terheket le kell tennem ahhoz, hogy ürességet teremtsék szívemben és Jézus Krisztus kegyelme költözzön be lelkembe. Ráébredtem arra, hogy mennyi ajándékot kaptam, amit a sok hordozott tehertől nem vettem észre. Az utolsó napra teljesen feltöltődve szeretettel, örömmel, megkönnyebbüléssel sírva köszöntünk el egymástól. Hiszen olyan jó dolga volt ez a lelkünknek. Imádkozom érte, hogy a Cursillo mélyen megmaradjon bennem és feltöltekezve tudjam tovább folytatni a munkámat és szolgálni az Úr Jézust. Végezetül ajánlom mindenkinek, ha teheti feltétlenül vegyen részt a következőn.

Remélem nem bántottalak meg ismeretlenül benneket, hogy ilyen személyes hangvételűre sikerült beszámolóm. Ha véletlenül igen, akkor bocsátsatok meg érte.

De colores
Juhász Gáborné Borbála

UTÓREZGÉS

Életre(?)–halálra(?)

A Halottak Napja a legjobb alkalom arra, hogy az életre gondoljunk...

Vannak szavak, mondatok, amik valamiért kitörölhetetlenül rögzülnek agyunkban. Fontosnak szánt intelmeket, örökérvényűnek hitt igazságokat „pottyantunk ki” az emlékezés hálóján, aztán jön egy odavetett félmondat – aki mondta, tán nem is szánta nagy horderejűnek –, s mi megjegyezzük. Olyannyira, hogy 10-20 év múlva, vagy még később is hat; s a megfelelő helyzetben mindig előjön.

„Ahogy mennek az évek, az ember gyűjtögeti a halottait”. Ezt még kamasz koromban mondta egyszer nekem egy művész ismerősöm, s bár alig 10-15 évvel idősebb nálam – tehát akkor jóval fiatalabb volt, mint én most –, a bölcsesség nem vitatható el e mondatról. Be is véstem az agyamba; mostanság kezdek rájönni, mennyire. Mert bár barátom lehet, csupán arra gondolt, hogy a kor előrehaladtával egyre több embert veszítünk el szűkebb-tágabb környezetünkben, de ez természetes, törvényszerű dolog, ezzel egy 15 éves is tisztában van, csak ezért nem élne bennem e mondat ily elevenen.

Ha valamit *gyűjtünk*, az nyilván fontos nekünk; van, ki bélyeget, van, ki könyvet gyűjt. Gyűjti, és ápolja, rendben tartja azokat! Gyűjteni azonban nem csak kézzelfogható dolgokat lehet, de ápolni rendben tartani azokat is fontos, ha nem fontosabb!

Amikor azokra gondolunk, akik már nem lehetnek közöttünk, leginkább *életükre* emlékezünk. Ám ha csak tetteiket, mondataikat idézzük fel magunkban, elmegyünk a legfontosabb dolgok mellett. Ha nem tudjuk megfejteni – legalább utólag –, hogy mi volt az életük *üzenete*, akkor elveszítettük őket. Mint ahogy akkor is, ha csupán *halálukra* tudunk emlékezni! De hát nem éppen mi, reformátusok tartjuk legnagyobb ünnepünknek a Nagypénteket, a Megváltó *halálának* napját? Nincs itt ellentmondás?

Nincs. Mert bár a Kereszthalállal teljesedett be Krisztus küldetése, ott, a Golgotán mégsem a *halál* magasztosult föl, hanem bizony az *élet*! Ezzel a szörnyű meggyilkoltatással vált teljessé az *Ő életének üzenete*. S az *Ő életének üzenete* is épp az *élet*... Nem a véges, biológiai, hanem az annál sokkal nagyszerűbb, az *örök élet*... Az *Ő halála* óta tudjuk, hisszük, hogy van örök élet, mely mindig győzedelmeskedik a halál fölött.

Sose felejtjük ezt el, a legnehezebb pillanatokban sem, amikor valaki, valakik hiánya elviselhetetlennek tűnik számunkra... Mert *örök halál* nincs, csak **ÖRÖK ÉLET!**

Szatmári Gábor

(Folytatás a(z) 1. oldalról)

Salamon király templomot épített népével együtt Jeruzsálemben, hosszas és fáradságos munkával. Az Úr meghallgatta a királyt, megszentelte a templomot és azt mondta: „Ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor.” A professzor hálát adott a ceglédi templomot építő ősöknek és a felújítást segítő embereknek.

- Ti ceglédi bibliás keresztyén emberek legyetek városotok legkiválóbb polgárai. Olyanok, akik erkölcsiségben megújulni vágyó magyar nemzetet akarnak. Ez a gyülekezet váljék kimagasló lelki katedrálissá – eme gondolatokkal zárta prédikációját dr. Gál Botond.

Az igehirdetéseket követően szóltak a gyülekezetekhez a csíkszeredai, a rozsnyói, a székelyhídi és a ceglédi gyülekezetek lelkészei valamint felolvasták a nagytemplom felújítását húsz éve megkezdő korábbi lelkipásztornak, Lizik Zoltánnak Windsorból írott levelét.

Hánka Levente a Nagytemplom lelkipásztora köszönetet mondott a lépcsőépítést

támogató személyeknek s az önkormányzatnak, külön kiemelve a főadományozó Zsengellér Gábort és családját.

A szertartás fényét és méltóságát emelte a Ceglédi Református Általános Iskola Énekkarának, valamint a helybéli református gyülekezetek Sztárai Mihály Vegyeskarának előadása.

Írta, fényképezte: **Kőhalmi Dezső**

ISTENTISZTELETI ÉS EGYÉB ALKALMAINK ÚJÉVIG

Október 31-én REFORMÁCIÓ ÜNNEPI ISTENTISZTELET a Nagytemplomban este 6 órakor.

November 1-én délután halottak napi megemlékező Istentisztelet. Délelőtt 10 órakor az Református Öregtemetőben, délután 2 órakor az Újvárosi Református Temetőben, délután 3 órakor pedig a Református Kistemetőben.

November 4-én pénteken este hat órakor **a Nagykőrösi Főiskola Diákjainak Irodalmi Színpada** előadást tart a Gyülekezeti Házunkban Gulyás Lajos 56-os mártír életéről „XX. századi krónikás ének” címmel.

November 6-án vasárnap délelőtt az Istentisztelet keretében bemutatkoznak a 2011 évi egyházi általános tisztújítás presbíter és pópresbíter jelöltjei.

A **PRESBITERVÁLASZTÁS** időpontja gyülekezetünkben november 20-a.

November 20-án du. 3 órakor a REFORMÁTUS NEVELŐSZÜLŐI HÁLÓZAT újonnan kiképzett hivatásos nevelőszülői tesznek fogadalmat hivatásuk betöltését megkezdendő. Igét hirdet TAKARÓ ANDRÁS esperes.

November 26-án szombaton délután 3 órától hagyományosan az advent első vasárnapját megelőző szombaton **koszorúkészítésre, adventi teadélutánra** hívjuk a családokat, kicsiket és nagyokat a Gyülekezeti Házunkba.

December 1-től december 4. vasárnapig adventi hitmélyítő hét „csütörtöktől szombatig este 6 órától. **December 4-én** vasárnap délelőtt 10 órakor a **KONFIRMANDUSOK JUBILEUMI TALÁLKOZÓJÁVAL zárul a program.**

December 10-én délután 4 órára Sinka István író bemutatására hív minden kedves testvért a Kossuth Művelődési ház és Könyvtár a Nagytemplomi Református Gyülekezeti Házba.

December 19-től 23-ig Bűnbánati hét, minden este 5 órától bűnbánati istentiszteletek a Gyülekezeti házban. **December 24-én délután 4 órától Szent Esti Istentisztelet gyermekek szolgálatával.**

December 25-én de. ünnepi Úrvacsorás Istentisztelet a NAGYTEMPLOMBAN, du. 5 órakor a Gyülekezeti Házban.

December 26-án de. Úrvacsorás Istentisztelet a GYÜLEKEZETI HÁZBAN, du. 5 órakor szintén a Gyülekezeti Házban.

December 31-én este 6 órakor Óév Búcsúztató Istentisztelet a Gyülekezeti Házban.

2012 Január 1-én VASÁRNAP délelőtt 10 órakor ÚJÉVI ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET a Gyülekezeti Házban.

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL

A CEGLÉD NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK
HÍRLEVELE

Felelős szerkesztők: Hánka Levente lelkipásztor

A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága

Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;

Web: www.cegled.nagytemplom.hu

ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi
Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; Terjeszti a Presbitérium